

[Dræbøje]

nation med den sektorplanlægning, som foregår af det åbne land, altså fredningsplanlægning, miljøplanlægning, vandforsyningsplanlægning, råstofplanlægning osv.

Vi gav allerede under de ordvekslinger, der fandt sted under landsplanredigeringen, tilsagn om, at vi var indstillet på at gennemføre en hurtigere overførelse af by- og landzonekompetencen til kommunerne for så vidt angår landsbyerne end den, der blev forudsat ved lovændringen for et par år siden, men vi synes nok, at den måde, ministeren har valgt at gennemføre den fremskyndelse på, giver anledning til nogle bemærkninger.

Det vil jeg gøre ved at prøve at skelne mellem to typer af kommuner. Den ene type af kommuner er dem, som allerede har vedtaget en kommuneplan. De vil, hvis ikke man lavede en undtagelsesbestemmelse – altså hvis man fastholdt, at denne overførsel skulle ske som led i kommuneplanlægningen – komme i en lidt vanskelig situation, for det var ikke sikkert, at de havde foretaget den nødvendige afgrænsning af landsbyområderne i den kommuneplan, som de havde vedtaget, og derfor kunne der for denne kommunetype være god grund til at lave en dispensationsadgang, som efter en smidig procedure ved en aftale imellem kommuner og amtsråd overførte zonelovskompetencen til kommunen.

For de kommuner, som endnu ikke har vedtaget en kommuneplan, synes det derimod at være det modsatte af en forenkling, ja, snarere indførelse af en ny plantype, når der i lovforslagets § 1, nr. 2, vedrørende lovens § 9, stk. 4, laves en særlig aftaleregulering mellem kommuner og amtsråd. Var det ikke enklere at sige til disse kommuner: I kan jo lave denne afgrænsning i forbindelse med vedtagelsen af kommuneplanen, så vi undgår den nye aftaleplan om landzoneområder, sådan at aftalen alene blev en dispensationsmulighed for de kommuner, der allerede har vedtaget deres kommuneplan?

Jeg synes, at en sådan mulighed bør overvejes. Jeg er overbevist om, at det ville betyde en større forenkling end den nye plantype, havde jeg nær sagt, som indgår i lovforslaget, som det ser ud i øjeblikket.

Steffensen (KrF):

Dette lovforslag, som jo har det primære i sig, at zonelovstilladelser overgår fra amtsråd til kommunalbestyrelserne, er i sig selv et skridt i den rigtige retning, som det er udtrykt af flere ordførere.

Begreber som »forenkling« og »decentralisering«, »styrkelse af de mindre samfund« osv. er jo udtryk, som vi alle i denne sal synes om og gerne vil arbejde for, og det er rigtigt, at vi nu med dette lovforslag kommer et skridt videre på det område.

Der er også grund til at gøre opmærksom på en ting, som i øvrigt står i bemærkningerne, hvor der står således:

»Regeringen overvejer i øjeblikket, hvorledes de bestemmelser i zoneloven, der vedrører tilladelse til at bygge i det åbne land, bedst kan administreres sammen med den øvrige lovgivning, der regulerer beskyttelsen af det åbne land. Det drejer sig bl.a. om naturfredningslovgivningen. Regeringen lægger vægt på, at man fortsat fastholder en meget restriktiv linje på dette område, således at den beskyttelse af det åbne land, som først og fremmest zoneloven og naturfredningsloven giver, fastholdes.«

Det finder vi er meget væsentligt. Vi er naturligvis enige i, at man skal prøve på at komme forenklingen så meget i møde som overhovedet muligt, men at man samtidig skal være opmærksom på det, som regeringen her også gør opmærksom på at den vil lægge vægt på i den fortsatte forenkling. Det synes vi er meget væsentligt, når det drejer sig om det åbne land.

Hvad angår § 9, stk. 9, er det jo klart, at man kan have forskellig opfattelse af, hvordan man skal tage det, om det skulle have været med nu. Jeg finder derfor, at der er god grund til at drøfte dette spørgsmål videre i udvalget.

Miljøministeren (Chr. Christensen):

Jeg vil gerne takke ordførerne for en overvejende positiv modtagelse af dette forslag og også for den forståelse for landsbyernes problemer, som er kommet til udtryk.

Det er da rigtigt, som fru Margrete Auken slår fast, at dette er meget lidt mad at komme med, og at man dårlig nok kan føle sig mæt af det, men vi ved jo noget om, at mange bække små danner en stor å, og kan vi blive ved med at følge det op over for lands-